

3. kršitev člena 107(1) PDEU: neobstoj selektivnosti zaradi nerazlikovanja med gospodarskimi subjekti, ki so glede na zasledovani cilj v primerljivem dejanskem in pravnem položaju

Tožeča stranka v zvezi s tem med drugim trdi, da je določba o prenosu davčnih izgub naprej v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah v korist vsakemu podjetju, ki je davčni zavezanec, in da ne daje ugodnosti niti določenim panogam oziroma dejavnostim niti podjetjem določene velikosti.

4. kršitev člena 107(1) PDEU: neobstoj selektivnosti zaradi utemeljitve na podlagi narave oziroma notranje strukture davčnega sistema

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da temelji določba o prenosu davčnih izgub naprej v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah na razlogih v zvezi z davčnim sistemom, ki upošteva ustavnopravna načela, kot so obdavčenje glede na zmožnost plačila davka, preprečitev čezmernega obdavčenja in upoštevanje načela sorazmernosti.

5. kršitev člena 107(1) PDEU: očitna napaka pri presoji zaradi nezadostnega upoštevanja nemškega davčnopravnega položaja

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da Komisija ni upoštevala nemških davčnopravnih določb o odbitku izgub.

6. uveljavljanje legitimnih pričakovanj po pravu Skupnosti

Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je Komisija prvič v formalnem postopku preiskave obravnavala davčne ugodnosti v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah pri pridobitvi deležev v zvezi z odbitki izgub in da gre za izreden primer, saj bi lahko šlo za državno pomoč zgolj na podlagi pravne poenostavitve določbe (člen 8(4) KStG), ki je nesporno v skladu z zakonodajo o državnih pomočeh. Upoštevnosti te poenostavitve zakona z vidika državne pomoči naj ne bi mogla ugotoviti niti nemški zakonodajalec niti podjetje, ki bi pridobilo strokovno mnenje.

Tožba, vložena 1. decembra 2011 – Spa Monopole proti UUNT – South Pacific Management (Manea Spa)

(Zadeva T-611/11)

(2012/C 32/69)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV (Spa, Belgija) (zastopniki: L. De Brouwer, E. Cornu in E. De Gryse, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: South Pacific Management (Papeete, Polinezija)

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— razveljavi odločbo prvega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli), z dne 8. septembra 2011, v združenih zadevah R 1776/2010-1 in R 1886/2010-1;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: South Pacific Management.

Zadevna znamka Skupnosti: besedna znamka „Manea Spa“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 24, 25, 43 in 44.

Imetnik znamke ali znaka, navajanega v postopku z ugovorom: tožeča stranka

Navajana znamka ali znak: v Beneluxu registrirani besedni znamki „SPA“ in „Les Thermes de Spa“ za proizvode in storitve iz razredov 3, 32 in 42 (postal razred 44).

Odločba oddelka za ugovore: delna zavrnitev ugovora

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe tožeče stranke

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009 pri preizkusu podobnosti med spornima znamkama in glede presoje obsega razlikovalnega učinka, pridobljenega z rabo znamke „SPA“ in verjetnosti zmede ter kršitev člena 8(5) Uredbe št. 207/2009 v zvezi s presojo slovesa znamk „SPA“ in „Les Thermes de Spa“.

Tožba, vložena 2. decembra 2011 – Treofan Holdings und Treofan Germany proti Komisiji

(Zadeva T-612/11)

(2012/C 32/70)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeči stranki: Treofan Holdings GmbH (Raunheim, Nemčija) in Treofan Germany GmbH & Co. KG (Neunkirchen, Nemčija) (zastopnik: J. de Weerth, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeči stranki predlagata:

- Sklep Komisije z dne 26. januarja 2011 C(2011) 275, kakor je bil popravljen s C(2011) 2628, o državni pomoči C 7/10 (ex CP 250/09 in NN 5/10), ki jo izvaja Nemčija – Shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah („Sanierungsklausel“) naj se razglasi za ničen;
- toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe v bistvu navajata te tožbene razloge:

1. kršitev člena 107(1) PDEU: odbitek izgub naj ne bi bil iz državnih sredstev odobrena pomoč

Tožeči stranki v zvezi s tem med drugim trdita, da določba o prenosu davčnih izgub naprej v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah ne daje nobene finančne ugodnosti, ampak podjetju s prenosom davčne izgube naprej obstoječega finančnega položaja ne odvzame. Zato po mnenju tožečih strank ne gre za financiranje iz državnih sredstev.

2. kršitev člena 107(1) PDEU: neobstoj selektivnosti, ker ni izjeme od zadevnega referenčnega sistema

Tožeči stranki v zvezi s tem trdita, da je zadevni referenčni sistem splošno pravilo o odbitku izgub za pravne osebe (člen 10d nemškega zakona o davku na dohodek v povezavi s členom 8(1) KStG (zakon o davku od dohodkov pravnih oseb) in členom 10a nemškega zakona o davku od dohodkov iz dejavnosti) in da je omejitev s členom 8c KStG zgolj izjema od tega zadevnega referenčnega sistema, ki pa je med drugim z določbo o prenosu davčnih izgub naprej v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah kot delno izjemo od izjeme zopet omejena.

3. kršitev člena 107(1) PDEU: neobstoj selektivnosti zaradi nerazlikovanja med gospodarskimi subjekti, ki so glede na zasledovani cilj v primerljivem dejanskem in pravnem položaju

Tožeči stranki v zvezi s tem trdita, da je določba o prenosu davčnih izgub naprej v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah v korist vsakemu podjetju, ki je davčni zavezanec, in da ne daje ugodnosti niti določenim panogam oziroma dejavnostim niti podjetjem določene velikosti.

4. kršitev člena 107(1) PDEU: neobstoj selektivnosti zaradi utemeljitve na podlagi narave oziroma notranje strukture davčnega sistema

Tožeči stranki v zvezi s tem trdita, da temelji določba o prenosu davčnih izgub naprej v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah na razlogih v zvezi z davčnim sistemom, ki upošteva ustavnopravna načela, kot so obdavčenje glede na zmožnost plačila davka, preprečitev čezmernega obdavčenja in upoštevanje načela sorazmernosti.

5. kršitev člena 107(1) PDEU: očitna napaka pri presoji zaradi nezadostnega upoštevanja nemškega davčnopравниega položaja

Tožeči stranki v zvezi s tem trdita, da Komisija ni upoštevala nemških davčnopравниih določb o odbitku izgub.

6. uveljavljanje legitimnih pričakovanj po pravu Skupnosti

Tožeči stranki v zvezi s tem med drugim trdita, da je Komisija prvič v formalnem postopku preiskave obravnavala davčne ugodnosti v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah pri pridobitvi deležev v zvezi z odbitki izgub in da gre za izreden primer, ki ga zakonodajalec, specializirana sodišča in finančna uprava niso mogli ugotoviti, tako pa tudi podjetja kljub morebitnemu podrobnemu in strokovnemu svetovanju ne.

Tožba, vložena 5. decembra 2011 – VMS Deutschland proti Komisiji

(Zadeva T-613/11)

(2012/C 32/71)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: VMS Deutschland Holdings GmbH (Darmstadt, Nemčija) (zastopniki: D. Pohl, G. Burwitz, M. Maier in P. Werner, odvetniki)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

Tožeča stranka predlaga:

- Sklep Komisije z dne 26. januarja 2011 C(2011) 275 o državni pomoči C 7/10, ki jo izvaja Nemčija – Shema za prenos davčnih izgub v primeru prestrukturiranja podjetij v težavah („Sanierungsklausel“) naj se razglasi za ničen;

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.